

TAX-CIFICATIE OF FISCALE BOKKENSPRONGEN?

Stefaan KINDT • zaakvoerder ALASKA KORTRIJK - IEPER

Stefaan Kindt

Onlangs sprak minister van Financiën Koen Geens een publiek van accountants en andere ondernemers toe over tax-cificatie. Een nieuwe modieuze term ontstaan uit de samenvoeging van tax en pacificatie. Het begrip bestaat al een tijd in Nederland en betekent eigenlijk dat overheid - in dit geval de fiscus - en belastingplichtigen elkaar terug moeten vinden, dat er terug vertrouwen moet groeien. Dat impliceert uiteraard en per definitie dat het vertrouwen weg was.

Dat brengt ons naadloos tot een andere invulling die we kunnen geven aan dat begrip, namelijk dat de nood aan stabiliteit in de fiscaliteit van dit koninkrijk(je) nu toch wel zeer acuut wordt. Tax-cificatie in de betekenis van 'rust in het fiscale landschap' zal automatisch leiden tot de tax-cificatie zoals onze minister die invult. We zijn op dat vlak echter een fiscale 'bananenrepubliek' aan het worden.

Een blik op wat in de voorbije maanden is gebeurd en/of beslist werd, illustreert dit in overvloed. We pikken er maar een paar zaken uit want de lijst past niet in één artikel maar vraagt om een ganse artikelenreeks.

Roerende voorheffing

Neem nu de **roerende voorheffing** van 15% op dividenden. Die maatregel bestond al bijna 20 jaar, werd afgeschaft vanaf 2012 en 18 maanden later terug ingevoerd (want toepasselijk vanaf 1 juli 2013). De ondernemers en zelfstandigen die een vennootschap hebben opgericht tussen 1 januari 2012 en 30 juni 2013, mogen dus 10% meer bijdragen aan de staatsfinanciën dan hun collega-oprichters van na 1 juli 2013.

De uitleg die men in de Memorie van

Toelichting geeft aan de (her)invoering van de 15% roerende voorheffing getuigt van bijzonder veel ironie: "in het kader van het relanceplan van de economie en meer bepaald van de kmo's, wil men het onderschrijven van verhogingen van het kapitaal van kmo's aanmoedigen door het toekennen van een verlaagde roerende voorheffing op dividenden die worden uitgekeerd aan de houders van nieuwe aandelen gecreëerd in het kader van deze verhogingen van het kapitaal, mits het naleven van meerdere voorwaarden."

Wat hier wordt gezegd staat dus diametraal tegenover hetgeen wordt gedaan met de invoering van de megabelastingverhoging op de liquidatiebonus. Eerst de opbouw van middelen binnen een vennootschap ontmoedigen en dan - in dezelfde wet notabene - de kapitaalvorming aanmoedigen. Monty Python, de Britse veteranen van de absurde humor, denken aan een reünie, misschien een suggestie?

Liquidatiebelasting met terugwerkende kracht

Over de verhoging van de liquidatiebelasting van 10% naar 25% zijn nu al bibliotheken vol geschreven. Wat evenwel zelden aan bod komt is dat de maatregel op een slinkse manier een terugwerkende kracht heeft. De timing van de wet is zodanig dat in de meeste gevallen de winsten van 2012 al niet meer in aanmerking komen voor de incorporatie aan 10%. Terwijl iedereen in de loop van 2012 in de waan was dat, de voor dat werkjaar gereserveerde winsten, in aanmerking kwamen voor 10% liquidatiebelasting, was men al 'stoemelings' bezig om dat te veranderen.

Een ander voorbeeld is de **investeringsaftrek**. Die werd een paar jaar geleden afgeschaft naar aanleiding van de invoering van de notionele intrestaftrek. Nu gaan er stemmen op om die terug in te voeren. Zo kunnen de wetgever en zij die de wetten moeten uitschrijven natuurlijk bezig blijven. Of is dat misschien de bedoeling? Feit is dat het voor een bedrijfsleider gewoon niet meer mogelijk is om met dergelijke bokkensprongen aan bedrijfseconomische en fiscale planning te doen.

Een andere maatregel die op zijn zachtst gezegd de wenkbrauwen doet fronsen is de wijziging op het vlak van de bedrijfsvoorheffing. Er was inderdaad een praktijk ontstaan bij bedrijfsleiders om minder **bedrijfsvoorheffing** in te houden op hun loon of toch minder dan de barema's voorschrijven. Wat blijkt nu? De niet-ingehouden bedrijfsvoorheffing wordt vanaf 2014 als extra loon beschouwd. Bovendien wordt de maatregel ingevoerd met een de facto terugwerkende kracht want elkeen wordt verzocht zich nog te regulariseren vóór einde 2013, voor wat betreft de lonen van 2013. De volgens de barema's in te houden bedrijfsvoorheffing houdt echter geen rekening met sommige aftrekposten, waardoor er vaak te veel wordt ingehouden zodat velen vaak geld terugkrijgen.

Wat is daar in godsnaam de zin van? Allicht het evenwicht van het staatsbudget voor 2013. Wat in 2014 moet gebeuren, dat zien we dan wel zeker?

De problematiek van de abnormale of goedgunstige voordelen is nog een frappant voorbeeld. Dit is geen nieuwe wetgeving maar de praktijk toont aan dat

veel belastingcontroleurs die absurde regel hebben ontdekt. Neem een moedervennootschap die haar dochter een lening toestaat. Die dochter zit in zeer slechte papieren waardoor de moeder geen intresten rekent op deze lening. Toch poneert de wetgever dat de dochter moet belast worden op een voordeel - dat de fiscus dan catalogeert als abnormaal of goedgunstig - zijnde de niet-betaalde intresten. De noodlijdende dochtervennootschap betaalt dus belastingen op de niet-betaalde intresten, ook al kan ze die niet betalen...! Ga dat maar eens uitleggen aan de ondernemers. Die bekijken u alsof u één of andere ruimtereis heb gemaakt die u niet goed is bevallen.

RSZ versus fiscus

Een ander fenomeen dat de 'tax-cificatie' in de weg staat is het vaak niet op één lijn

zitten van twee overheidsdiensten. Dat is bijvoorbeeld het geval met de "kosten eigen aan de werkgever". De eeuwige discussie betreft hier uiteraard de vraag of de terugbetaling van die kosten nu al dan niet als loon beschouwd wordt en dus al dan niet belastbaar is. Om die discussie uit de weg te gaan heeft de RSZ een lijst opgesteld van kosten waarvoor zij een forfait heeft vastgesteld: maximaal dat forfait kan belastingvrij worden terugbetaald.

Rijk zal men hier niet van worden maar die lijsten hebben het voordeel van de duidelijkheid. Maar uit het antwoord op een parlementaire vraag van 24 juni 2013 van volksvertegenwoordiger Marie-Christine Marghem blijkt echter dat de fiscus zich hier niet door gebonden acht en haar eigen regels zal blijven toepassen. Het zal u maar overkomen:

de RSZ-ambtenaar gaat akkoord om de terugbetaling van de kosten niet als loon te beschouwen; een paar weken later krijgt u de belastingcontroleur over de vloer die het tegenovergestelde zegt.

Dat zijn schrijnende toestanden.

Is het nu zo moeilijk om als RSZ en fiscus hetzelfde te verkondigen...? Beide zijn toch federale overheidsinstanties. Loon is toch loon en kosten zijn toch kosten?

De lijst van inconsequenties in ons fiscaal bestel, van voorbeelden van onbehoorlijk bestuur, van fiscale instabiliteit is bijzonder lang. Onze raad aan de minister van Financiën: verlos onze burgers en ondernemingen eerst daarvan en praat dan over tax-cificatie en niet omgekeerd.■